

ORKUSTOFNUN

Krafla hola KG-25. Ástand holu KG-25 í
desember 1990

Ásgrímur Guðmundsson, Benedikt Steingrímsson, Halldór
Ármannsson

Greinargerð ÁsG-BS-GeG-HÁ-90-14

KRAFLA HOLA KG-25
ÁSTAND HOLU KG-25 Í DESEMBER 1990

1. INNGANGUR

Frá því holu KG-25 var hleypt upp 22. október s.l. hefur verið fylgst náið með afköstum og efnainnihaldi holuvökvans. Fyrstu dagana, þegar rennslisbreytingar voru örar, var aflmælt oftar en einu sinni á dag. Eftir að holan náði meiri stöðugleika hefur mælingum fækkað þó hefur verið reynt að mæla daglega. Fljóttlega eftir upphleypingu eða laugardaginn 27. október litaðist vatnið svart. Litabreytingin var vegna svartra agna í holuvökvananum. Sýni voru tekin af vökvananum og var ekki annað að sjá en að vinnslueiginleikar væru góðir og ólkir því sem var í neðrakerfisholum á umbrotatímabilinu 1975-1984. Gasstyrkur var lágor og ekki vottaði fyrir áhrifum kvíkugasa. Styrkur radons mældist sömuleiðis lágor. Eina sem skyggði á voru svörtu agnirnar. Greiningar á sortanum sýndu að hér var um að ræða járnþrennisteinssambönd og dreif af hreinum brennisteini. Holan fór fljóttlega að minnka í afli eða um 20 % eftir 10 daga blástur og er þá miðað við háþrýstigufu, en heildarstreymi hélst mjög svipað. Aflminnkunin á þessum tíma ein og sér var í sjálfu sér ekki áhyggjuefnin, en möguleiki á útfellingum gat þýtt að holan væri að stíflast.

2. AFKASTAMÆLINGAR

Á mynd 1 eru sýndar breytingar með tíma á holutoppsþrýstingi, heildarstreymi og varmainnihaldi frá upphleypingu holunnar. Fljóttlega var tekin sú ákvörðun að halda holutoppsþrýstingi um eða yfir 20 bar, að minnsta kosti meðan efnainnihald holuvökvans var skoðað með tilliti til útfellingahættu. Til að byrja með var 130 mm blenda í legg, en þegar holutoppsþrýstingur fór að lækka, var hert að á leggentli þannig að toppþrýstingur fór yfir 20 bar. Þann 6. nóvember var skipt um blendu og 110 mm blenda sett í staðinn og hækkaði toppþrýstingur lítilega við það. Aftur var skipt út blendu og sett í 100 mm blenda þann 9. nóvember. Við það hækkaði toppþrýstingurinn upp í 23 bar. Eftir það var ekkert átt við toppventla fyrr en 10. desember, þegar hert var á leggentli þannig að þrýstingur fór úr 17.5 bar upp í 24 bar.

Nokkur fylgni er með breytingum á holutoppsþrýstingi og varmainnihaldi holuvökvans eins og sést á mynd 1, en heildarrennsli minnkar þegar toppþrýstingur er aukinn.

Á mynd 2 eru sýndar breytingar með tíma á heildarrennsli, háþrýsti- og lágværslufrá því holunni var hleypt upp. Holan virtist vera komin í jafnvægi skömmu eftir mánaðamótin okt./nóv., en í lok nóvembermánaðar fór að bera á aflminnkun á ný og er ekki séð fyrir endann á henni.

3. SÝNATAKA OG EFNAGREININGAR

Þegar skoðað er hvaða upplýsingar fást með sýnatöku og efnagreiningum þá má segja að það sé þrifætt.

- Sýni við holutopp er af þeirri blöndu, sem sýður ofan við efstu æð. Í þessu tilviki af blöndu ofan við 1400 m dýpi þar sem blöndun á sér stað á efri- og neðrihluta vökva.
- Metið er framlag efri og neðri hluta í heildarrennsli. Er þá m.a. stuðst við aflmælingar og kíslstyrk.
- Reiknuð er efnasamsetning vökva úr neðrihluta út frá samsetningu efrihluta vökva. Í þessu tilviki er um að ræða neðrihluta æðar á afmörkuðu bili niður við botn holunnar og efrihluta æðar við 1400 m dýpi.

Premur heilsýnum var safnað daganna 24. og 25. október og svo 15. nóvember. Ennfremur hefur verið fylgst reglulega með gasstyrk í gufu með tímamælingu og svo járninnihaldi vökvans. Á tímabilinu hafa verið tekin 6 sýni til greiningar á kíslí. Vegna sortans var fljótlega ákveðið að fylgjast daglega með breytingum á járnstyrk. Fyrst var skráður litur á vatnssýnum, sem tekin voru til sýrustigsmælinga, eins og hann kom fyrir sjónir athugandans, en eftir 15. nóvember hefur járninnihald vökvans verið mælt reglulega. Sortinn hefur verið mjög mismunandi, en tvírar sinnum á tímabilinu hefur holan snögglega orðið kolsvört og í bæði skiptin hefur átt sér stað aflrýrnun.

4. FYRSTU NIÐURSTÖÐUR ATHUGANA

Fyrirliggjandi gögn um blástur holu KG-25 hafa verið granskóðuð til þess að finna sennilegustu orsakir fyrir aflrýrnun holunnar. Meðal annars var skoðað samband varmainnihalds og rennslis og er það sýnt á mynd 3. Þar koma fram nokkuð sérstök einkenni (karakter). Lína A hefur verið dregin í gegnum ferningana og sýnir hún breytingar frá upphleypingu fram til 27. október þegar vökvinn sortnar. Þar sjást fyrstu breytingar í afköstum. Frá þeim tíma eru merkin teiknuð hringlaga. Í fyrstu lækkar varmainnihald og rennsli eykst, en þegar vökvinn lýsist á ný fylgja breytingarnar línu B. Þessi einkenni koma fram þegar að vökvinn sortnar á ný undir lok nóvembermánuðar og varmainnihaldið færst yfir á línu C, sem táknað er með þríhyrningum á mynd 3. Nú er ástandið þannig að vökvinn er ljósari og járninnihald lítið. Þessar breytingar má túlka sem minnkun í lekt utan við eða í holunni. Eðlilegast er að tengja það tilvist járnþrennisteinsagnanna, sem lita vökvann svartan. Ekki lá ljóst fyrir hvort þetta gerðist utan við eða í holunni.

Ef mynd 3 er skoðuð nánar sést að í fyrstu hækkar varmainnihald og rennsli minnkar og er þróunin línuleg (lína A). Undir eðlilegum kringumstæðum ætti varmainnihald að smáhækka þar til það hefur náð hámarki og þar ætti holan að vera komin í jafnvægi. En svo er ekki raunin. Líkleg skýring er sú, að einhver mótaða hefur myndast (útfelling) ofan við botnæðina, sem veldur smávægilegri þrystingsaukningu við hana. Við minni lekt verður hliðrun frá línu A til B og við frekari rennslistregðu á línu C. Þegar rennslið truflast þá eykst vatnið og varmainnihald lækkar. Þessu til stuðnings má nefna að dregið hefur úr rennsli neðri æða, á meðan efri æðar gefa svipað eða heldur meira en í upphafi eins og fram kemur í töflu 1.

TAFLA 1. Breytingar í holuvökva frá 15. nóv. til 10.des.

Atriði	15. nóvember	10. desember
Vatn í neðrihluta kg/s	1.5	3.7
Gufuhluti í neðrihluta	0.92	0.74
Varmainnihald í neðri hluta kJ/kg	2574	2374
Neðrihluti af heildarrennsli kg/s	18.4	14.5
Efrihluti af heildarrennsli kg/s	16.9	18.1

Erfitt er að gefa tæmandi skýringu á hvers vegna hegðun holunnar er eins og raun ber vitni, þegar eftirfarandi er haft í huga:

- Gasstyrkur í holu KG-25 er verulega lægri en í KG-10.
- Radonstyrkur í KG-25 er verulega lægri en í KG-10.
- Yfirmettun með tilliti til pýrits (járnþennisteinssamband) er lægri í KG-25 en í KG-10.
- Sýrustig er lítið eitt hærra í KG-25 (7.4) en í KG-10 (7.1)

Þrátt fyrir það virðast útfellingaskilyrði vera til staðar. Það vill þá um leið segja að tæring og útfelling á sömu efnum á sér ekki stað á sömu slóðum. Því er ályktað að járnið berist inn í holuna og sé ættað úr bergeninu.

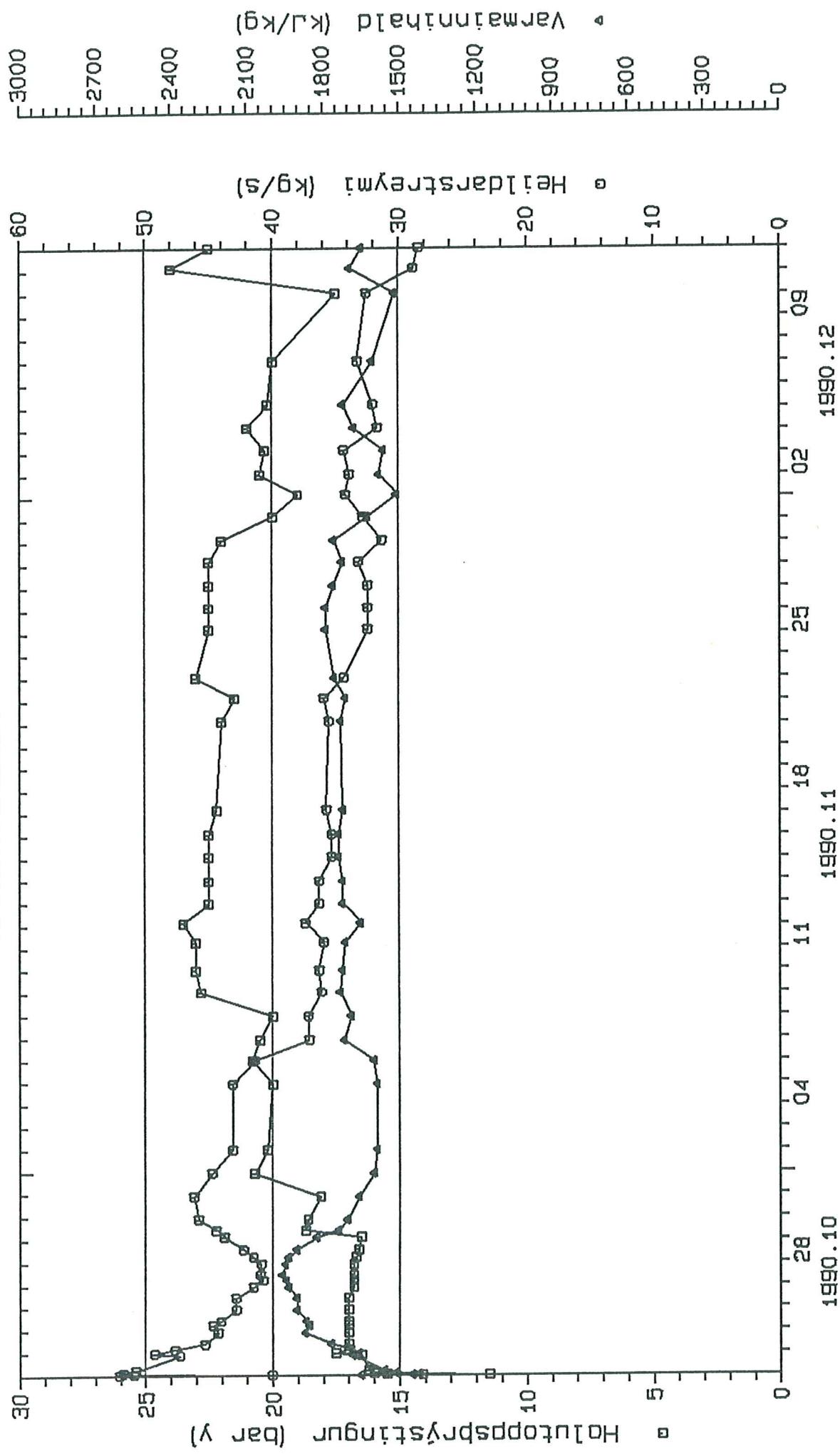
5. AÐGERÐIR

Fram til þessa hefur hola blásið við háan þrýsting til að koma í veg fyrir kísilútfellingu og þá sérstaklega neðan við blöndunarstaðin í 1400 m dýpi. Í ljósi sögu holunnar fram til þessa væri athugandi að loka henni við fyrsta tækifæri og lóða hana. Þannig má skera úr um hvort útfellingar hafi myndast í holunni og þá hvar. Næsta skref er að fylgjast með lokunarþrýstingi. Í framhaldi af því væri ástæða til að hleypa holunni beint upp og sjá hvort hún ryðji sig. Mikilvægt er að fylgst sé náið með upphleypingu og tekin verði sýni af útfellingunni ef eitthvað af henni kemur til yfirborðs.

Reykjavík 13. desember 1990

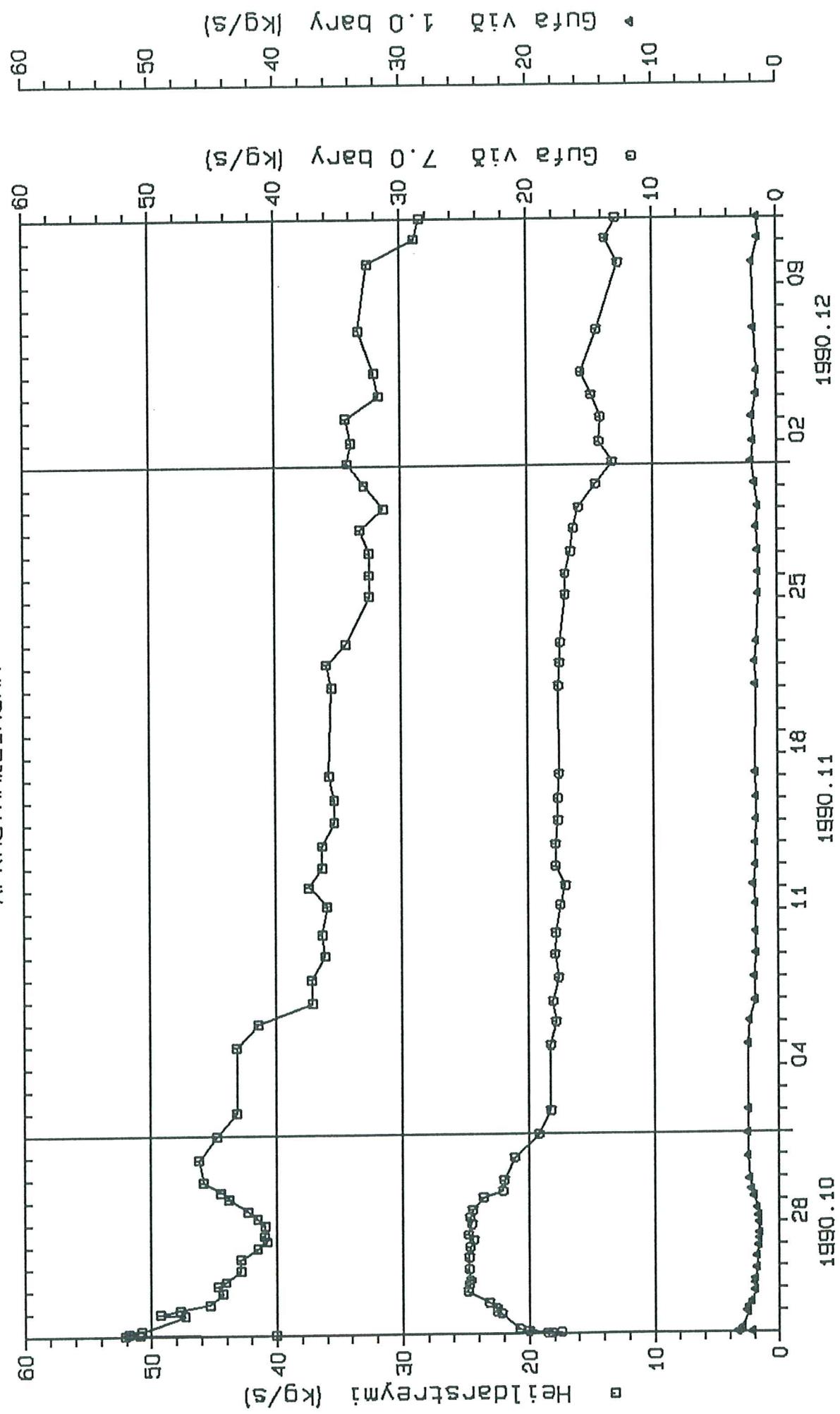
Ásgrímur Guðmundsson
Verkefnisstjóri

KRAFLA HOL A KG-25
AFKASTAMFLINGAR

myND /

KRAFLA HOLA KG-25
AFKASTAMÆLINGAR

Mynd 2

Vermi á móti heildarrennslí

